

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 2. Desumpta ex cap. 49. lib. Genes. in quo describitur ultima benedictio filiorum omnium cum Prophetiis, & disposito sepulturæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

dem in Rheni, sed in Paſtoli, aurum vehementis, aqua merſum repereris; nihil tamen in pietate exinde læſum: nam non Ozia tantum, ſed mille aliorum exemplis probatum eſt illud Sidonii l. 8. Epiſt. 7. dictum: *Quadam datur ſocietas penè nominis hiſce verbis divitiis & vitiis.* Quare ô Chriſtiane Lector! abjice inordinatum ad metallum fallaciſſimum amorem, nî velis, ut Deus tui æternum oblivifcatur, qui opum amore fueris Dei oblitus. Scis utique, te aliquando moriturum, nil tecum ferre, niſi theſauros vitæ benè tranſactæ. Ille verò ſolum copioſus ad Deum vadit, qui in hæredes ſuos adoptat miſericordiam & charitatem. Extende igitur (divitiis nunc moraliter moriens) cum Jacobo dexteram, & illam aurò gravem *minori*, pauperi videlicet largiendò divites eleemoſinas, impone.

Cùm verò juxta hætenùs allatas rationes, divitiis abundare tam periculoſum ſit: hinc miraberis Chriſtiane Lector, quod moriturus Jacob filio ſuo Joſeph plus bonorum temporalium legaverit, quàm legaverat cæteris? ſed cogita: Jacobum ſciſſe, quòd ſicut Joſeph in domo opulentiffima Pharaonis egerit diſpenſatorem non retentorem opum; ſic citrà omnem animæ ſuæ jaçturam noverit illis uti. Ut enim venenum habere non nocet, niſi illud ſtomacho immittatur, ita divitiæ niſi ad ipſum cor tranſeant, nocumento non ſunt.

Doctrina 2.

Deſumpta ex cap. 49. lib. Genef. in quo deſcribitur ultima benedictio filiorum omnium cum Prophetiis, & diſpoſito ſepultura.

N.74. *Conſidera* I. **J**acobum vocaſſe ad ſe filios, ut moriturus ſingulis paternam impertiretur benedictionem, illiſque prædicet futura: ſed mirare mirum benedicendi modum, dum acerrimis verbis in non paucos illorum invehitur, eosque duriffimè increpat. Modus tamen iſte minimè paternum excedit modum: nunquam enim melius parentes superioresque ſuis filiis aut ſubditis benedicunt, quàm cùm eorum defectus ſeveris, diſcretis tamen, verbis caſtigant. Quare Chriſtus ipſe parentum optimus, dum jam ſtaret in prociñtu, ſcandendi cælum: exprobraſſe fertur *incredulitatem & duritiem* filiorum ſuorum Marci 16. Gratiòſè etiam benedixit Saulo, quando eidem in terram proſtrato dixit: *Sauſe! Sauſe! quid me perſequeris?*
durum

durum tibi est contra stimulum calcitrare? ita Davidi vel maximè tunc benedixit Deus, quando Prophetam ei misit, crimen adulterii & homicidii objecturum. *Annuntiate peccatori opus ejus,* admonet mellifluus doctor in Epistolis, *ne ille in suo peccato moriatur: sanguinem verò de manu vestra requiret, qui suò eum redemit pretiosò sanguine.* *En! de cælo clamat: Virgo Israel corruit, & non est, qui sublevet eam, in luto aurum jacet, tollite Margaritam &c.* Nonne malorum omnium caput ex neglecta correctione ortum suum traxit? enim verò si protoparens noster conjugem suam, ad vetitum fructum manus extendere aulam, acrè (ut par erat) correctione castigasset, eò dementiæ non devenisset ipse, ut pro unius cibi momentaneo gustu æternam sui, posterorumque felicitatem vendidisset. Ubi correctio locum habet, ibi delictis clauditur locus juxta illud Psal. 106. *Misit verbum suum, & sanavit eos, & eripuit eos de interitibus eorum.* Correctio acetum est, quò aspersa reviviscit cicada, quæ antea oleò peruncta, fuerat extincta. Salomon correctionem stimulo comparat Eccles. 12. Ut enim pigritantes equi acceptis calcaribus strenuè percurrunt vias; ita correcti filii aut subditi à torpore vitiorum abacti, ad terendas virtutum semitas animantur. Correctio fortunato homini est frænum, quò intra conditionis suæ limites retinetur: misero sustentaculum est, ne positam in Deo confidentiam deserat. Superbo magister est, qui eum docet humilitatem: intemperanti mensura est, quæ ipsi debitum præscribit in victu modum: iracundo clausura est, ne bilem cum proximi propriæque personæ damno exspuat: luxurioso remora est, quæ illum retinet, ne porci instar luto se immergat. Verbò est omnibus omnia. Ut tamen correctio ipsa non debeat pati correctionem, oportet correctorem quasi alterum induere Protheum cœlestem, qui fiat quasi omnibus omnia, aut peritissimum agere Medicum, qui omnî opportunò sit provisus remediò, sciens pungere, & palpare, uti fasciâ & ferrò, vinò & oleò, igne & unguentò. Requiritur in eo probitas morum, ut monita ejus mereantur fidem: requiritur nobilis agendi urbanitas, ut fastidiosi alliciantur: requiritur patientiæ fortitudo, ut opposita toleret: requiritur cordis magnanimitas, ut respuat comminationes: requiritur affectûs teneritudo, ut sciat compati miseris: locutionis suavitas, ut non opprimantur pusillanimes: discretio temporis, ne irritum cadat negotium. Animi constantia, ut ad finem pertingat opus. Has regulas correctionis sequens Christiane Lector, qui parentem vel su-

periozem agis, haud dubie poteris aliquando moriens cum Jacobo dicere: *Expectabo salutare tuum Domine, erit enim correctionis tue merces aeterna gloria, cum Jacobo possidenda.*

N. 75. *Considera 2.* Quemlibet Christianum, non tantum mortis, sed totius vitae tempore id unicum in votis cum Jacobo habere debere, ut aliquando sepeliatur in sepulchro Patrum suorum, quae sepultura spiritualiter intellecta Caelum est, spelunca duplex capiens corpus & animam. Verum uti Jacobus sepulturae suae inferri non potuit, nisi prius fuisset ex Aegypto delatus; ita Christianorum nullus Caelum assequi poterit, nisi DEO serviens exierit mundum. Hinc Origenes homil. 15. in Num. ait: *Quoniam non transitur ad terram sanctam, neque pervenitur ad Regnum, nisi prius vincatur Amalech videlicet mundus.* Anacharsin Scytham virum admirandae prudentiae percontabatur aliquis; quanam naves forent tutissimae? respondebat ille: *Quae in siccum protractae sunt.* Si quereretur ego: quanam Christianorum animae de aeterna salute & requie certiores forent? dicentem ocium: illas fore salutis suae certiores, quae a mundo, periculoso mari simillimo, si non corpore saltem affectu essent sejunctae. Quare Christus discipulos suos in tuto positurus, ait: *Ego elegi vos de mundo.* Joan. 15. Petrus tota vita inter pericula versatus; ut tandem securus redderetur deportu obtinendo, quid aliud egit, quam ut a se abjiceret omnia, quae mundi sunt? quod factum audiit: *& vitam aeternam possidebit.* Matth. 19. Possidebis & tu optatissimam hanc animae & corporis tui requiem, si animo saltem mundum fugeris, & abjeceris, quo mundanos a caelesti sepultura arcent.

Doctrina ultima

Hujus Fasciculi & totius Libri Genesis.

Desumpta ex cap. 50. lib. Genes. in quo describitur Comitatus & sepultura Jacobi.

N. 76. *Considera.* Quomodo cadaver Jacobi insigni Pompâ comitentur Magnates Aegypti, at non alio fine, quam ut per solemnem hunc apparatus blandiantur Josepho viventi, & rem inveniendi, quem mortuum nullus illorum visus est comitari: quia illi mor-